

MINÄ ANNAN TEILLE LEVON (Matt. 11:25-30)

Sunnuntain evankeliumi on rikas sisällöltään. Tutkikaamme sitä kolmessa osassa. Ensin käsittelen ilmoituksen teemaa, toiseksi Jeesuksen lupaamaa lepoa ja kolmanneksi Kristuksen iestä.

Evankeliumi opettaa, että se on salattu viisailta ja oppineilta. Mitä tämä tarkoittaa? Inhimillinen viisaus on hyvä ja hieno asia. Sitä tarvitaan tässä maailmassa elämiseen. Mutta järkeilyn avulla ihminen ei löydä syntien anteeksiantoa. Jumala loi kaiken hyväksi, mutta ihmiskunta on heikentynyt järjen ja tahdon kyvyiltään. Kun syntiinlankeemus tapahtui, ihminen heikentyi. Hänen Jumala-suhteensa meni rikki. Kirkon Katekismuksessa tämä ilmaistaan tämä Lutherin sanoin:

”Uskon, etten voi omasta järjestäni enkä voimastani uskoa Herraani Jeesukseen Kristukseen enkä päästä hänen luokseen, vaan että Pyhä Henki on kutsunut minut evankeliumin välityksellä, valaissut minut lahjoillaan...”
(3. Uskonkohdan selitys)

Ihmisen ei kykene ottamaan ensimmäistäkään askelta Jumalan luokse. Ihmiset järjen päätelmät eivät tavoita ristin sanomaa, sillä se näyttäytyy Paavalin sanoin ”hulluutena” (1. Kor. 1:18-31). Tahdon voimin ihminen ei myöskään kykene ratkaisemaan Jumala-suhdettaan.

Kun Pyhä Henki evankeliumilla valaisee ihmisen sydämen, alkaa hengellisesti sokea näkemään ja kuuro kuulemaan. ”Usko tulee kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana.” Room. 10:17 ”Ratkaisevaa ei siis ole mitä ihminen tahtoo tai ehtii, vaan se että Jumala armahtaa.” Jeesus ilmoittaa meille Taivaan Isän. Siksi Hän on paitsi ilmoittaja myös itse ilmoitus.

Luterilaisessa uskonopissa puhutaan yleisestä ja erityisestä ilmoituksesta. Ihminen voi esimerkiksi maailman suunnitelmallisuutta ihmetellen oivaltaa, että maailma ei ole syntynyt sattumalta. Vaan on Jumala, joka on kaiken luonut. Mutta taivaan tietä ei yleinen ilmoitus osoita, eikä sen porttia avaa. Erityinen ilmoitus tarkoittaa Jeesusta ja Raamattua.

Hän on ottanut pois esteet taivaan tieltä. Hän on Tie, Totuus ja Elämä. Raamattu kertoo totuuden Jumalasta ja ihmisestä. Sen punainen lanka ovat lupaukset Pelastajasta ja Messias-ennustusten täyttymys Kristuksessa. Raamattu on Jumalan sanaa meille. Hänen puhettaan, jota kannattaa kuunnella.

Seuraavaksi pohdimme lepoa ja sen esteitä.

Evankeliumissa Jeesus lupaa sinulle:

”Tulkaa minun luokseni kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” Jumalan Poika tietää millaista ihmisen elämä on. Omasta kokemuksestaan. Hän tietää, että ihmiset kantavat taakkoja, ”kuormia” ja ”ikeitä” Ja ne uuvuttavat. Millaisia ikeitä sinun ylläsi on tällä hetkellä?

Vanhassa testamentti kertoo, että Israelin kanssa tahtoi itselleen kuninkaan. Jumala suostui pyyntöön, mutta samalla varoitti profeetta Samuelin välityksellä kuninkaan monista oikeuksista kansaa kohtaan (1. Sam. 8:11-22) Osa kuninkaista oli hyviä, mutta toiset huonoja hallitsijoita.

Kun kuningas Salomo kuoli, hänen pojastaan Rehabeamista tuli seuraava hallitsija. Juutalaiset menivät hänen luokseen sanoen: ”Sinun isäsi teki ikeemme raskaaksi. Kevennä sinä nyt isäsi määräämää raskasta työtä ja painavaa iestä, jonka hän pani kannettavaksemme.” (2. Aik. 10:4) Rehabeam kysyi neuvoa vanhimmilta. He kehottivat ”tahtomaan” kansan ”parasta” niin kuningas saa hyviä palvelijoita kansastaan. Mutta mitä kuningas tekee - keventääkö hän iestä vai lisääkö hän kansalle asetettuja raskaita vaatimuksia entisestään? Mitä sinä tekisit?

Rehabeam kysyä vielä neuvoa hoviväkeen kuuluvilta nuorilta miehiltä. Heiltä, jotka olivat kasvaneet hänen seurassaan. Miehet antoivat aivan toisenlaisen ohjeen, ja kuningas seurasi sitä

sanoen: ”Isäni teki teidän ikeestänne raskaan, mutta minä teen sen vielä raskaammaksi. Isäni kuritti teitä raipalla, mutta minä kuritan teitä piikkiruuskalla.” (2. Aik. 10:14)

Rehabeam ajatteli vain itseään, ja hylkäsi kansansa hyvinvoinnin. Hänen sydämensä ei ollut lempeä, nöyrä, eikä hiljainen. Kuninkaan vaatimuksista - ikeestä - tuli entistäkin raskaampi kantaa. Vanha testamentti nostaa parhaana kuninkaana esiin Daavidin. Raamattu kertoo, että ihmisten oli helppo tulla Daavidin luokse. Kansa tunsu luottamusta tätä miestä kohtaan. Kuuntele millaisia ahdistuneita ihmisiä hänen seuraansa hakeutui ennen kuin hänet oli valittu kuninkaaksi: ”Daavidin luo kokoontui myös joukoittain pulaan joutuneita, velkojen ahdistamia ja katkeroituneita miehiä, ja hänestä tuli heidän johtajansa.” (1. Sam. 22:2)

Daavidissa oli jotain samaa kuin Vapahtajassa. Daavidin läheisyydessään oli helppo olla. Ei tarvinnut olla onnistut tai menestynyt. Kurjan kohtalon ikeen painamien vaivattujen ihmisten oli hyvä olla. Kristus on syntisten ja sairaiden ystävä. Hänen porukkaansa olet lämpimästi tervetullut. Daavid sai profeetalta lupauksen kuninkuudesta. Sen oli määrä pysyä hänen suvussa ”ikiaikoihin” asti. Kristus on daavidilaisen kuninkuuden täyttymys.

Pelastus oli Jeesuksen persoonassa läsnä. Hän elää tänäänkin ja on läsnä evankeliumin saarnassa. Pyhä Henki näyttää todeksi synnin. Olemme rikkoneet Jumalan lakia. Ajatuksin, sanoin, teoin ja laiminlyönnein. Jeesus ei tullut meitä tuomitsemaan vaan pelastamaan. (Joh. 3:17).

Synnin, kuoleman ja paholaisen voima on voitettu. Ihmiskuntaa painava syyllisyyden ja häpeänkin ies on murskattu. Kristus otti kantaakseen maailman synnit pyhän Jumalan edessä. Hän täytti rakkauden lain. Hän on meidän Sijainen ja ainoa Välittäjä.

Hänessä taivas on auki. Tänään kirjoitetaan lisää nimiä elämän kirjaan! Onko sinun nimesi tuossa tärkeimmässä kirjassa? Kun sinut kastettiin nimesi kirjoitettiin elämän kirjaan. Pahinta mitä voi tapahtua on, että ihmisen nimi pyyhitään pois tuosta kirjasta. (Ilm. 3:5) Pidä huoli, että nimesi on tuossa kirjassa. Kun Kristus saa olla Vapahtajasi nimi pysyy Elämän kirjassa. Yksin armosta, Kristuksen tähden, uskon kautta.

Evankeliumin sanoissa hän kuninkaallisesti kutsuu ja lupaa: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.”

Vapahtaja kutsuu luokseen kaikkia. Moniin juhliin ja tilaisuuksiin pääsevät vain harvat, mutta Kristuksen luona kaikille on paikkoja. Hän ei aseta mitään ehtoja. Pelastus on armosta. Oikeasti. Tule sellaisena kuin olet! Tule syntien ahdistamana, huonona kilvoittelijana. Saavu elämän uuvuttamana, sairauden kuluttamana, velkojen painamana, taakkojen kantajana ja ikeen rasittamana. Syö Elämän leipää. Juo Elävää vettä. Ketään Hän ei aja pois.

Jeesus ei lupaa meille helppoa elämää. Päinvastoin, kuninkaan seuraaminen saattaa johtaa pahimmillaan jopa vainon kohteeksi joutumiseen. Mutta silloinkin kärsimysten tie vie kirkkauteen. Mitä Jumalan Poika lupaa? Levon sielulle. Hengellisen levon. Sielusi saa levätä Kristuksen täytetyssä sovitusyössä. Et voi tehdä mitään ansaitaksesi taivaspaikan. (Ef. 2:6-9)

Evangelisen liikkeen uskonisän Fredrig Gabriel Hedberkin (v. 1811 - 1893) sanoin: ”Se merkitsee pysymistä alati ja hellittämättä Jumalan autuaallisen armon uskomisessa poikkeamatta ikinä harjoittamaan mitään muita valmistuksia tai kilvoittelemaan syntien anteeksiantamuksen saamiseksi.” (s. 73, Uskonoppi autuuteen. Sley. 1986.)
Kuulitko? Ei kilvoittelua! Kristus riittää.

Apostoli Paavali tiesi omasta kokemuksestaan, että ihmistä kiusaa omavanhurskaus. Taipumus yrittää tehdä itsensä kelpolliseksi Jumalalle. ”He eivät tiedä, mitä Jumalan vanhurskaus on, ja yrittäessään pystyttää omaa vanhurskauttaan he eivät ole alistuneet siihen vanhurskauteen, joka tulee Jumalalta.” (Room. 10:3)

Vanhurskaus tarkoittaa kelpollisuutta Jumalan edessä. Kristus on meidän kelpollisuutemme. Hän sen teki, ja tässä pelastusyössä saat levätä. Saat levätä koko painollasi. Aina. Kaikki on täytetty. Olet turvassa, Golgatan kalliolla. Turvassa: iloon, rauhaan ja vapauteen asti.

Evankeliumi päättyy: ”Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” Mitä tämä kuorma tarkoittaa?

Juutalaisille ies merkitsi myös opetusta. Luterilaisina olemme tottuneet erottamaan toisistaan Raamatun vaatimukset ja lupaukset. Lain ja evankeliumin. Kristuksen ies on meille sekä pelastuksen lahja että kilvoittelun esimerkki. Evankeliumi vapauttaa sielun, lain tulee hallita ruumista. Kilvoittelu ei ole pelastuksen ehto.

Vaan kun olemme jo pelastettuja, siitä kiitollisina kilvoitteleimme.

Päätän Hebbbergin sanoihin:

”Eihän poika ja perillinen tee työtä talossa siksi, että hän siten ansaitsisi isänsä jälkeen perinnön, sillä hän tietää saavansa sen ilmaiseksi lapsenoikeuden perusteella. Siitä huolimatta hän työskentelee kotitilansa hyväksi, ei palvelusväen taivoin pakonomaisesti ja palkasta vaan iloiten ja mielellään tietäen, että mikä on isän on myös hänen.” (s. 73-4, Sley 1986).

P.S. Harvoja hengellisiä kirjoja suosittelen. Tuota Hedbergin klassikkoa, Uskonoppi autuuteen, suosittelen ilolla. Se vapauttaa, ja olennaiset asiat kirkastuvat.